

Тази година
в рамките на "Пакив"
се обучават
22-ма ромски младежи
от България, Унгария,
Румъния и Словакия.

Европейски ромски фонд

"Пакив" работи за достойното бъдеще на ромите в Европа

Първата фаза на обучението им се проведе в гр. Баня от началото на месец юли до 19 септември и включваше разнообразни модули - интензивно изучаване на английски език, лидерски умения, мениджмънт, лобиране и др. Програмата ще продължи с обучение в Дания след двуседмичен отгив на участниците по родните им места. В сравнение с миналата година, сега в програмата са включени повече момичета. Една от тях е 21-годишната Юлия от Румъния, студентка в трети курс по социални дейности. "Смятам, че е изключително добра възможност за мен да бъда тук, да съм част от "Пакив" - споделя тя. - Получих шанс да проверя възможностите и познанията си. За мен това е като преминаване от едно ниво на познание на друго. Мисля, че това, което научих тук, не бих могла да получа никъде другаде, в никой университет. Надеждата ми е наученото да е от полза не само за мен, но и за хората от моята общност. Това, което разбираш тук, е, че самият ти можеш непрекъснато да се развиваш, да бъдеш по-отворен към другите, да изпиташ себе си - какви са силните и слабите ти страни. Тогава

много по-лесно оценяваш какви са реалните ти възможности, какво всъщност си способен да направиш и какво е мястото ти в света." Що се отнася до бъдещите ѝ планове, Юлия е категорична, че ще се върне, за да работи за своите хора там, откъдето е дошла: "В нас са вложени много средства и много надежди. Ние сме длъжни да дадем повече, отколкото получаваме. Аз лично смятам да започна с нещо малко и конкретно. Малките неща са тези, които, ако бъдат променени, реално ще се помогне на хората..."

На същото мнение е и Дейвид Круш, преподавател и оценител на програмата "Пакив" от самото ѝ създаване преди две години. Запитан по какъв начин измерва успеха на програмата, Дейвид отговори: "Израстването, което виждам в обучаваните млади хора, е най-важното. Наблюдавам и как наученото на теория по-късно беше приложено на практика. Говоря за първата група, която първо се обучава в Англия, след това в Дания и повечето от хората се справиха отлично на терен. Пак искам да повторя, че забелязах огромна промяна и развитие на обучените през първата година - когато за първи път ги

видях, те нямаха увереност в себе си и самочувствие. В България лично видях два проекта, мога да говоря конкретно само за тях - за проекта в Бяла Слатина: направи на документален филм, и мога да кажа, че ефектът върху местната общност беше невероятен. Що се отнася до оценката и препоръките към програмата, ще споделя, че всяка година ние правим определени промени, с цел да подобрим ефективността на обучението. Винаги в края на годината провеждаме обсъждане с участниците, като взимаме предвид техните препоръки и оцен-

ки за "Пакив". Най-голямата промяна в програмата през тази година е, че обучението по английски език се провежда тук, в Баня, а не както беше преди - три месеца във Великобритания. Това беше препоръчано от първата група - да бъдеш една година в чужбина, далече от дома и своята общност, се оказва доста трудно за много от младежите. Тазгодишната оценка ще зависи от участниците в обучението през тази година и препоръките на оценителите за третата година на "Пакив" ще зависят от резултатите, които ще се постигнат сега."

На въпроса каква е основната разлика между първата и втората година от съществуването на "Пакив", Дейвид отговори с усмивка: "Първата група просто беше първа - участниците в нея трябваше да посрещнат много предизвикателства. Те бяха по-възрастни и по-опитни от участниците през тази година, има промяна и в броя на хората, които идват от отделните държави. Настоящата група е

много "по-млада" и има повече момичета - около 60 на сто от обучаваните." Последният ми въпрос към Дейвид като експерт, работил много години с ромската общност в почти всички европейски страни, беше: Какво ще е най-голямото предизвикателство пред ромската общност след приемането на бившите социалистически държави в Европейския съюз? Според него: "Най-важното нещо е ромите да се научат взаимно да си сътрудничат. Да работят заедно - както вътре в отделните държави, на национално ниво, така и на междудържавно и общоевропейско равнище. За ромите няма значение дали живеят в Румъния, България, Словакия или Унгария - опитът ми показва, че проблемите им навсякъде са идентични. Ако това е така, визането в Евросъюза ще открий още повече нуждата от общи и единни действия на ромите в Европа - това ще е основното предизвикателство пред общността и нейните лидери."

Камелия АНГЕЛОВА

от страница 1 .

Обединяването - приказка за...

политици, които не отгните на демократичните промени не създават условия за равнопоставено участие на най-голямото малцинство в България в обществено-политическите процеси. Достатъчно е да посочим факта, че в Сливен, където има повече от 120 висшестепенни с различни специалности, нито един не участва в административното управление на града. Нещо повече - едва преди няколко години, с неимоверни усилия Обединен ромски съюз успя да убеди местните управници, че нищо няма да бъде загубено, ако стотиците роми в Комунални услуги имат за

свои преки началници роми. И друго: голяма част от ромите според социологическите изследвания сами не желаят за ръководители своите сънародници. Колко е лесно при тези факти да се печелят гласове сред ромите от не-ромите, да се оправдат ромските интелектуалци за бягството им от род и родно. А колко трудно е да повярваш някому, на безграничната му всеотдайност, когато знаеш, че все някой някога ще се сети за ония стряскащи Паисиеви думи: "О, неразумни и юроре, поради что се срамиш да се наричаш..."

Васил ЧАПРАЗОВ

Къде сме ние, ромите, в галаверизацията?

Управляваха БСП, СДС, Симеон каза в първите си дни, че няма да се занимава с политически партии, тъй си направи НДСВ?!... В България галаверата с власт е вече нравствена ценност. Иначе властимащите са винаги между хората, срещат се с тях, черпят по кафе и споделят с най-обикновения човек: "Кажки какво да направим, за да се оправим? Ние не сме виновни за разрухата, тези преди нас съсипаха държавата!"... Демагогията е страшна и отвратителна. Човекът, чийто плакати си лепил на предишните избори, не те и поглежда днес, а работи в силна държавна институция. "Няма да помагам за този град, не ме интересува! Аз работя за други региони в страната, казва пред съквартирантите си, които го вкараха във властта с гласовете си преди четири години... Няма да гласувам, защото като областен координатор на политическа партия видях колко много лъжат, казва човек, врял и кипал с вярата в доброто. В момента

медиите в страната пък съобщават как в големите български градове местата за общински съветници

се купуват! Защо? За да си правят големите риби и занаятчиите галаверките!... Къде сме ние, ромите, в тази галаверизация? Защо силните ромски лидери си регистрираха политически партии? Хубаво е, че за тази кампания се обединиха в коалиция, но защо някои от тях не участват самостоятелно, извън коалицията? В САЩ имаме две политически партии, каза на една среща виден американец, но и двете работят за доброто на народа! Не мога да ви разбера вас, българите, защо имате толкова много политически партии, и защо всяка от тях плюе другите?!...

Да не гласуваш означава, че не се интересува кой те управлява, казва една максима. Избери си който

ти харесва и пусни бюлетинката за него! Но как да се ориентират ромите в безбройните бюлетини. Къде е предизборният щаб на БСП, пита група изгладнели мургавелковци на площада. Чухме, че ще ни дават по нещо, я грехи, или нещо за ядене! Който ни даде, за него ще гласуваме, казват най-бедните. Ако ни платят и тока, направо на ръце ще ги носим, няма значение от коя партия са! СДС ще участва ли в тези избори, пита друг. Бяха много силни с Иван Костов, но какво стана с тях?

Избори се печелят с бой или се купуват, каза преди четири години в Лом един голям седесар. Колко много е бил прав, но, пази Боже, да почнат да се бият за власт! Циркът предстои, ще поживеем, ще видим! А в изборния ден никой не те гледа в ръцете, гласувай, както щеш... и се приготви за още четири години как ще оцелееш, докато влезем в НАТО и ЕС или не дойде второто пришествие?!...

Петър БОРИСОВ